

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822203392
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822203392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v právnej veci navrhovateľky: A. W., nar. XX.X.XXXX, bytom D. pod Q., A. XXX/XX, zastúpenej Bc. Y. W., nar. XX.X.XXXX, bytom D. pod Q., A. XXX/XX, proti povinnému na výživné: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. pod Q., A. XXX/XX, t. č. bytom D. pod Q., F. XXX/XXX, zastúpenému: Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivan Žilík, PhD. spol. s r.o., so sídlom v Nitrianskych Hrnčiarovciach, Pod Pánskym lesom 843/13, o zvýšenie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k 5Pc/11/2022-152 zo dňa 30. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 19.7.2019 č. k. 18P/16/2019-242 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 21.11.2019 č. k. 17CoP/60/2019-269 v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti povinného na výživné voči navrhovateľke A. W., nar. XX.X.XXXX, tak, že vyživovaciu povinnosť povinného na výživné voči navrhovateľke zvýšil zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 380,- eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk navrhovateľky, s účinnosťou od 13.9.2022. Vo výroku II. zameškané výživné za obdobie od 13.9.2022 do vyhlásenia rozsudku v sume 468,- eur súd povolil povinnému na výživné splácať v mesačných splátkach po 20,- eur, spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku III. vo zvyšku súd návrh zamietol. Vo výroku IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom podaným proti povinnému na výživné domáhala zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 600,- eur mesačne s účinnosťou od 13.9.2022. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že vyživovacia povinnosť povinného na výživné voči navrhovateľke bola naposledy upravená rozsudkom súdu zo dňa 19.7.2019 č. k. 18P/16/2019-242 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.11.2019 č. k. 17CoP/60/2019-269 na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, t. j. od 10.12.2019. V súčasnosti navrhovateľka navštevuje 3. ročník denného štúdia SOŠ obchodu a služieb v Prievidzi - odbor kaderník. Z výpovede navrhovateľky bolo zistené, že má individuálnu formu štúdia na základe odporúčenia lekára (podľa vyjadrenia navrhovateľky z dôvodu alergie). Z potvrdenia školy vyplývalo, že od 2.11.2022 navrhovateľka vykonáva individuálny odborný výcvik na pracovisku zamestnávateľa: T. W., W., M. P. 3. X. ďalej zistil výdavky navrhovateľky. Z lekárskej prepúšťacej správy zo dňa 27.9.2022 vyplýva, že navrhovateľka trpí histamínovou intoleranciou. V súvislosti s tým sa navrhovateľka stravuje doma, diéta si vyžaduje konzumáciu čerstvej stravy, ovocia

a zeleniny. Náklady na stravovanie navrhovateľka vyčíslila sumou 300,- eur mesačne. Okrem toho pred každým jedlom navrhovateľka užíva lieky - Dausin, na ktoré dopláca podľa vlastného vyjadrenia 50,- eur a jedno balenie jej vydrží na mesiac. Navrhovateľka má aj ďalšie zdravotné problémy. Ďalej súd zistil, že otec navrhovateľky, t.j. povinný na výživné je aktuálne nezamestnaný, od 5.10.2022 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v Prievidzi, príjem nemá žiadny. Z oznámenia spoločnosti Unistav Prievidza a.s. bolo zistené, že s povinným na výživné mali uzavretú zmluvu o dielo zo dňa 15.12.2020, táto bola ukončená na podnet povinného ku dňu 31.12.2021. Priemerná výška odmeny, ktorú uvedená spoločnosť povinnému na základe tejto zmluvy za obdobie posledných 12 mesiacov pred ukončením zmluvy vyplatila, bola vo výške 2.055,73 eur/mesiac. Z dohody o ukončení platnosti Zmluvy o dielo č. 11/2021 z 15.12.2020 vyplývalo, že zmluva bola pôvodne dohodnutá do 30.4.2024 a povinný so spoločnosťou Unistav Prievidza a.s. sa dohodli na ukončení zmluvy ku dňu 18.2.2022. Povinný na výživné v konaní uviedol, že následne odišiel pracovať do Nemecka, vykonával tam zvráťacie práce, písomnú zmluvu uzavretú nemal, práce vykonával na základe objednávok. Je vlastníkom rodinného domu, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva s bývalou manželkou. Okrem toho je podielovým spoluvlastníkom viacerých pozemkov v kat. úz. Lehota pod Vtáčnikom a Podhradie (orná pôda, trvalý trávny porast, lesný pozemok). Vyživovaciú povinnosť má naďalej iba voči navrhovateľke, doteraz určené výživné si riadne plní. Matka navrhovateľky žije s dvomi deťmi (vrátane navrhovateľky) v rodinnom dome v Lehote pod Vtáčnikom. Matka navrhovateľky podľa predložených dokladov dosiahla v období mesiacov marec až jún 2022 a august 2022 príjem celkom 8.210,- eur, čo za obdobie uvedených 5 mesiacov predstavuje priemerne sumu 1.642,- eur mesačne. Vyživovaciú povinnosť má len k navrhovateľke. Je bezpodielovou spoluvlastníčkou rodinného domu. Právne vec súd posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný len z časti. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že navrhovateľka je t.č. plnoletá, naďalej študuje na tej istej strednej škole ako v predchádzajúcom období, má individuálnu formu štúdia. Náklady súvisiace so štúdiom sú na jej strane prakticky nezmenené. Zvýšili sa jej náklady v súvislosti so stravovaním, nakoľko trpí histamínovou intoleranciou, má aj ďalšie zdravotné problémy, v súvislosti s ktorými jej vznikajú zvýšené náklady na lieky a rehabilitáciu. Pokiaľ navrhovateľka v konaní uvádzala ako svoje náklady poplatok za individuálnu prax, v konaní potreba úhrady poplatku v sume 50,- eur podľa súdu preukázaná nebola. Zo zmluvy o poskytovaní praktického vyučovania ako aj zo správy školy vyplývalo, že povinnosť prispievať škole sumou 5,- eur za deň praktického vyučovania, vzniká zamestnávateľovi a nie študentovi. Z vyjadrenia navrhovateľky v konaní vyplynulo, že ona prispieva svojmu bratovi (t.j. zamestnávateľovi v zmysle zmluvy) sumou 5,- eur za každý deň praxe z dôvodu, že brat nemá peniaze. Súd preto tieto výdavky navrhovateľky vyhodnotil ako nedôvodné. Rovnako súd nepovažoval za opodstatnené výdavky navrhovateľky v súvislosti s cestovaním do školy vo výške 44,- eur, keď navrhovateľka sama uviedla, že cestuje s bratom, hradí mu náklady na naftu, čo je drahšie ako keby cestovala autobusom. Z potvrdenia SAD v Prievidzi bolo preukázané, že cestovné autobusom stojí 0,89 eur za jednu cestu, t.j. 1,78 eur za deň, čo predstavuje pri dennej dochádzke cca 36,- eur mesačne a vzhľadom na individuálnu formu štúdia navrhovateľky by cestovné náklady boli ešte nižšie. Súd tiež nepovažoval za odôvodnené ani výdavky navrhovateľky na poplatok za telefón v sume cca 35,- eur mesačne. Súd zastával názor, že na trhu sú pre študentov dostupné podstatne lacnejšie telefónne paušály. Rovnako súd nepovažoval za nevyhnutné, aby navrhovateľka absolvovala raz za 6 mesiacov ošetrovanie u zubného lekára v Rakúsku, keď popri tom navštevuje aj stomatológa v Bojniciach (MUDr. Hajaš). V súvislosti s nákladmi spojenými s návštevou stomatológa súd uviedol, že v konaní navrhovateľka predložila iba doklady o ošetrovaní v apríli a marci roku 2021. Na strane povinného na výživné došlo k podstatnej zmene pomerov v tom, že oproti predchádzajúcemu obdobiu sa jeho príjem zvýšil. V čase poslednej úpravy výživného dosahoval príjem 1.328,44 eur mesačne, v súčasnosti jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od januára 2022 do augusta 2022 bol vo výške 3.107,- eur brutto. V období od septembra 2022 do vyhlásenia rozsudku povinný na výživné síce nemal príjem (okrem vyplatenej sumy 169,63 eur od sociálnej poisťovne a finančných príspevkov od matky M. W.), ale po prepočítaní jeho príjmu, ktorý dosiahol od januára do augusta 2022, na celý rok 2022, predstavuje príjem povinného sumu 2.589,16 eur mesačne brutto. Súd tiež zohľadnil, že povinný z vlastnej vôle ukončil predchádzajúcu zmluvu so spoločnosťou Unistav Prievidza a.s., na základe ktorej dosahoval priemerný príjem výške 2.055,73 eur/mesiac a ktorá bola dohodnutá až do 30.4.2024. Okrem toho mal povinný na výživné na sporiacom účte sumu 81.250,44 eur. Povinný v konaní uvádzal, že ide o finančné prostriedky z úveru, ktorý spláca a sú určené na vyplatenie bývalej manželky z bezpodielového spoluvlastníctva. Z pohybov na účte povinného však vyplývalo, že povinný na sporiaci účet presúval aj prostriedky zo svojho príjmu a z tohto účtu si peniaze potom podľa potreby presunul na bežný účet. Z uvedeného teda nebolo možné jednoznačne tvrdiť, že ide len o

prostriedky z úveru určené na vyporiadanie BSM. Okrem toho v konaní bolo zistené, že o vyporiadaní BSM povinného a jeho bývalej manželky zatiaľ rozhodnuté nebolo (a teda ani o povinnosti povinného na výživné poskytnúť jej z tohto dôvodu finančné plnenie). Povinný na výživné mal rovnako ako v predchádzajúcom období vyživovaciu povinnosť len k navrhovateľke. Na strane matky navrhovateľky došlo tiež k zmene pomerov v tom, že u nej došlo k zvýšeniu príjmu. Aktuálne je jej príjem vo výške cca 1.642,- eur mesačne. Aj ona má vyživovaciu povinnosť len k navrhovateľke. Na strane všetkých účastníkov došlo v súvislosti s nárastom inflácie k zvýšeniu ich životných nákladov. Na základe všetkých uvedených skutočností súd považoval za dôvodné, aby vyživovacia povinnosť povinného na výživné bola upravená. Za primeranú sumu výživného súd považoval 380,- eur mesačne. Táto suma podľa názoru súdu zodpovedá možnostiam a schopnostiam povinného po odpočítaní jeho nevyhnutných nákladov a tiež odôvodneným potrebám navrhovateľky. K vyživovacej povinnosti povinného na výživu je potrebné pripočítať sumu prídavkov na deti vo výške 220,- eur mesačne a tiež vyživovaciu povinnosť matky navrhovateľky aspoň v sume 250,- eur mesačne. Celková suma 850,- eur mesačne je podľa názoru súdu dostatočná na pokrytie výdavkov, ktoré navrhovateľke vznikajú. Súd vyživovaciu povinnosť povinného na výživné upravil s účinnosťou od 13.9.2022, t.j. odo dňa začatia konania v zmysle návrhu navrhovateľky. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala úpravy výživného na sumu 600,- eur mesačne, súd jej návrh prevyšujúci sumu 380,- eur mesačne považoval za nedôvodný a preto ho v tejto časti zamietol. Súd zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 13.9.2022 do vyhlásenia rozsudku. Nedoplatok na výživnom za uvedené obdobie predstavuje sumu 468,- eur (po 180,- eur za mesiace október a november 2022 + alikvótna časť výživného za obdobie od 13.9. do 30.9.2022 v sume 108,- eur /180,- eur : 30 dní v mesiaci september = 6,- eur na deň; 6,- eur x 18 dní = 108,- eur). Túto sumu súd povinnému povolil splácať spolu s bežným výživným po 20,- eur mesačne s tým, že pokiaľ nebude uhradená čo len jedna splátka zameškaného výživného včas, stane sa splatnou celá neuhradená časť zameškaného výživného naraz. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporného poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Namietala, že súd prvej inštancie nezistil riadne skutkový stav potrebný pre správne a zákonné rozhodnutie. Podľa navrhovateľky sa súd prvej inštancie uspokojil s dokladmi, ktoré predložil povinný bez toho, aby vykonal dokazovanie navrhnuté na preukázanie jeho skutočných príjmov. Takýmto dôkazom by bolo riadne prešetrenie majetkových a zárobkových pomerov otca, najmä u jeho zmluvného partnera v Nemecku - spoločnosti Incolad Engineering GmbH. Navrhla, aby si odvolací súd od tejto spoločnosti vyžiadal hodnoverné doklady, vrátane faktúr za rok 2022 ako aj za rok 2023. Taktiež mal súd preveriť tvrdenie navrhovateľky, že časť platieb, potom ako povinný zistil, že bol podaný návrh na zvýšenie výživného, bola uhradená na iný účet. Vykonaním tohto dôkazu by sa podľa navrhovateľky preverilo jej tvrdenie, že matka povinného poukazovala na jeho účet finančné prostriedky po podaní návrhu na súd, a to z prostriedkov patriacich otcovi, pričom táto je nepracujúca dôchodkyňa. Podľa navrhovateľky, povinný pracoval v Nemecku aj v mesiaci október 2022, v ktorom telefonoval s bratom navrhovateľky a uviedol mu, že je v Nemecku, pričom podľa navrhovateľky, povinný pracoval v Nemecku aj v dobe, keď bol v roku 2022 evidovaný na Úrade práce v Prievidzi. Podľa navrhovateľky je nelogické, aby sa povinný evidoval na úrade práce až 05.10.2022, keď od júla 2022 už v Nemecku nepracoval. Súdu vytykala to, že uspokojené peniaze povinného žiadnym spôsobom nezohľadnil ako majetok otca pre účely jeho vyživovacej povinnosti voči nej, rovnako tak pozemky, ktorých je vlastníkom. Navrhovateľka bola toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať jej výživným vo výške 600,- eur mesačne. Taktiež súd nesprávne vyhodnotil príjem matky, ktorý je po vydedení 6 mesiacmi a odpočítaní odvodov vo výške 1.199,62 eur za mesiace 3 - 8/2022. V ostatných mesiacoch roka 2022 matka vykonávala len obvyklú prácu v 14 dňovom turnuse. Teda mala príjem len 1.134,- eur pred zaplatením odvodov. Matka má tiež zvýšené výdavky v súvislosti s jej liečením. Navrhla, aby odvolací súd, po doplnení dokazovania, ktoré navrhla už v konaní pred súdom prvej inštancie, napadnutý rozsudok zmenil tak, že otec je povinný k platiť navrhovateľke výživné vo výške 600,- eur mesačne.

3. Povinný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a správne aplikoval na daný právny pomer aj príslušné hmotnoprávne ustanovenia § 62 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine v platnom znení. Výživné vo výške 380,- eur zodpovedá možnostiam a schopnostiam povinného. Po pripočítaní sumy prídavkov na deti a tiež 220,- eur mesačne a pripočítaní sumy 250,- eur - vyživovacej povinnosti matky navrhovateľky, má navrhovateľka k dispozícii celkom sumu 850,- eur mesačne, čo je podľa povinného skutočne dostačujúca suma k zabezpečeniu odôvodnených potrieb navrhovateľky. Čo sa týka tvrdení

z odvolania, že je potrebné zabezpečiť potrebné doklady od bývalého zamestnávateľa -spoločnosti Inoclad Engineering GmbH, k tomuto sa vyjadril povinný na pojednávaní, predložil všetky listiny, ako aj výpisy z účtu, na ktorý boli tieto platby uhrádzané, preto nerozumie tvrdeniam v odvolaní, že neposkytol súdu iné listiny, alebo iný príjem zatajil. Čo sa týka sumy 80.000 eur, ktoré má povinný na účte, k tomuto sa taktiež povinný už vyjadril, a teda, že ide o finančné prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté z PSS na vyplatenie BSM, ktoré prebieha na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 11C/20/2021, aby vyplatil bývalú manželku - matku navrhovateľky. Ide o hypotekárny úver, na ktorý mu boli tieto prostriedky poskytnuté a tento spláca sumou 350,- eur mesačne. Poskytnutie týchto finančných prostriedkov a ich použitie je teda účelovo viazané na vyplatenie podielu bývalej manželky v tomto konaní. Súd mal k dispozícii výpisy z LV, ktoré sú súčasťou spisu a boli riadne oboznámené. Z týchto LV vyplýva, že ide o drobné spoluvlastnícke podiely a nie je pravdou, že by mal povinný vypracovaný nejaký projekt na stavbu, pretože žiadny stavebný pozemok nevladní. Podľa povinného, navrhovateľka nehovorila pravdu, keď na pojednávaní uviedla, že iný príjem nemá. Navrhovateľka zrejme zabudla na stránku Only Fans com, na ktorej ešte v čase rozhodovania súdu bola preukázateľne aktívna a je zrejme, že ide o platenú činnosť. Z týchto dôvodov navrhoval podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

4. Navrhovateľka v písomnej replike k vyjadreniu povinného uviedla, že nepopiera, že by mala účet na stránke ONLY FANS.com, no tento podľa nej už neexistuje. Nepovažovala za potrebné túto stránku spomenúť, keďže nešlo o pravidelný mesačný príjem. Poukázala na to, že povinný jej prispieval od 02/2019 do 0.11.2022 iba sumou 200,- eur mesačne a len v mesiaci 12/2022 jej poslal na Vianoce 100,- eur. Okrem toho, navrhovateľke vybral i životnú poisťku, ktorú mala pripravenú na štart do života. Tieto peniaze následne od neho vymáhala prostredníctvom súdu. Ďalej poukázala na správanie povinného, že tento sa vyhrážal matke navrhovateľky, mal zakázaný prístup k obydliu, bol vylúčený z domácnosti.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že podaný návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti je čiastočne dôvodný, keďže na strane všetkých účastníkov konania došlo k zmene pomerov, a to u povinného a matky navrhovateľky v podobe zvýšenia príjmov a u navrhovateľky v podobe zvýšenia jej výdavkov. Za primeranú sumu výživného súd považoval 380,- eur mesačne, ktorá zodpovedá možnostiam a schopnostiam povinného a odôvodneným potrebám navrhovateľky.

7. Odvolateľka namietala, posúdiac obsah odvolania, nesprávne skutkové závery, ako dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP.

8. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplývali, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie/zníženie výživného súd prvej inštancie použil správny právny

predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam navrhovateľky dodáva nasledovné:

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca upravená rozsudkom súdu zo dňa 19.7.2019 č.k. 18P/16/2019-242 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.11.2019 č.k. 17CoP/60/2019-269 na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, t.j. od 10.12.2019. V tom čase bol povinný SZČO, pracoval ako zvärač pre ENO v Zemianskych Kostolčanoch a za obdobie od februára 2019 do júna 2019 dosiahol priemerný mesačný zárobok vo výške 1.328,44 eur (za posledné tri mesiace vo výške 920,62 eur), pričom vyživovaciu povinnosť mal len k navrhovateľke.

17. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť o vyživovacej povinnosti k dieťaťu potom, čo bola už vyživovacia povinnosť súdom určená, je zmena pomerov (v prípade plnoletej osoby aj návrh na zmenu vyživovacej povinnosti). Pri zohľadnení zmeny pomerov je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, ktorým bola vyživovacia povinnosť súdom naposledy upravená (t. j. vtedy, keď ide o podstatnú zmenu pomerov). V prípade, keď má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd je v rámci tohto konania povinný objasniť skutočný stav veci v zmysle § 35 CMP a na základe zisteného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

18. Uvedené porovnanie pomerov súd prvej inštancie vykonal správne a na základe jeho výsledkov vo veci aj správne rozhodol, keď pri zvýšení výživného vychádzal z posledného príjmu povinného na výživné vo výške 2.589,16 eur brutto mesačne. Povinný na výživné z vlastnej vôle ukončil zmluvu so spoločnosťou Unistav Prievidza, a.s., na základe ktorej dosahoval priemerný príjem vo výške 2.055,73 eur, ktorá bola dohodnutá do 30.4.2024. Súčasne zohľadnil finančné prostriedky povinného na výživné na sporiacom účte vo výške 81.250,44 eur, keď neboli preukázané tvrdenia povinného na výživné, že tieto majú slúžiť na vyplatenie bývalej manželky z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Matka

navrhovateľky dosahuje príjem vo výške 1.642,- eur mesačne . Navrhovateľka študuje na SOŠ obchodu a služieb v Prievidzi - odbor kaderník, formou denného štúdia, pričom v čase poslednej úpravy výživného študovala na tej istej . Náklady súvisiace so štúdiom zostali nezmenené. Navrhovateľka má zvýšené náklady v súvislosti so stravovaním, nakoľko trpí histamínovou intoleranciou, diéta si vyžaduje konzumáciu čerstvej stravy, ovocia a zeleniny. V tejto súvislosti navrhovateľka užíva lieky-Dausin, na ktorý dopláca 50,- eur mesačne. Vykonáva individuálny odborný výcvik u svojho brata.

19. Navrhovateľka ako oprávnená z vyživovacej povinnosti namietala, že súd prvej inštancie nezistil riadne skutkový stav potrebný pre správne a zákonné rozhodnutie, keď sa uspokojil s dokladmi, ktoré predložil povinný, bez toho, aby vykonal dokazovanie navrhnuté na preukázanie jeho skutočných príjmov, pričom za také považovala riadne prešetrenie majetkových a zárobných pomerov otca, najmä u jeho zmluvného partnera v Nemecku - spoločnosti INOCLAD Engineering GmbH, vrátane faktúr za rok 2022 ako aj za rok 2023.

20. Odvolací súd po preskúmaní veci vyhodnotil vyššie uvedenú námietku navrhovateľky ako nedôvodnú. Povinný v konaní predložil doklady, z ktorých bolo možné spoľahlivo zistiť skutočný stav veci podľa § 35 CMP. I keď má súd povinnosť zistiť skutočný stav veci, toto nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania, a preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť). Zistený skutkový stav v intenciách podľa § 35 CMP už naďalej nie je potrebné overovať vykonaním ďalších dôkazov. Toto by bolo aj v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania, ak by súd ďalej zisťoval to, čo bolo už preukázané predloženými dôkazmi. Pokiaľ účastník v takomto type konania namietala, že skutočný stav bol iný, je povinný aspoň relevantne skutkový stav predloženými dôkazmi spochybníť, pričom toto nemôže ponechať na povinnosť súdu podľa § 35 CMP.

21. Vzhľadom na uvedené, čo sa týka namietanej práce povinného v spoločnosti INOCLAD Engineering GmbH, povinný uviedol, že s touto spoločnosťou nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu a so spoločnosťou pracoval tak, ako ostatní zvärači, teda len podľa odpracovaných hodín a podľa ústnej objednávky. Povinný predložil objednávky od uvedenej spoločnosti a faktúry za obdobie od januára do júla 2022, pričom tieto sú v súlade s údajmi vyplývajúcimi z výpisov z účtu povinného, čo sa týka prijatých platieb od tejto spoločnosti. Povinný tvrdil, že z dôvodu spôsobu práce s touto spoločnosťou (na ústnu objednávku a následne vystavenú faktúru), nemá doklad o ukončení práce v zahraničí. Z výpisov z účtu povinného za mesiace september a október 2022 nevyplýva, že by povinný od uvedenej spoločnosti prijal nejakú platbu. Povinný tiež uviedol, že prvú platbu z tejto spoločnosti dostal v mesiaci február 2022 a poslednú v mesiaci august 2022, a teda, že odvtedy nemal z Nemecka žiadny príjem, čo potvrdzujú výpisy z účtu povinného v danom období, pričom od septembra 2022 povinný už platby od tejto spoločnosti na svoj účet nedostal. To potvrdzuje aj skutočnosť, že od 5.10.2022 je povinný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v Prievidzi. Skutočnosť, že bratovi navrhovateľky v októbri 2022 pri telefonickom rozhovore povinný uviedol, že je v Nemecku, ešte neznamená, že povinný aj skutočne v zahraničí dosahoval nejaký príjem, resp. že by naďalej pracoval pre vyššie uvedenú spoločnosť. Na pojednávaní dňa 30.11.2022 povinný toto vysvetlil tak, že v tom čase sa snažil nájsť si v Nemecku ešte nejakú pracovnú príležitosť, ale prácu vtedy nevykonával, pričom v Nemecku bol takto po ukončení prác možno 2-3 krát.

22. Z výpisu z účtu povinného za mesiac september a október 2022 vyplývalo, že povinný prijal na účet dňa 19.09. 2022 sumu 1.500,- eur a dňa 24.10. 2022 sumu 4.500,- eur od M. W. (matka povinného), čo namietala navrhovateľka, keď tvrdila, že ide o peniaze povinného, ktoré mu posielala jeho matka na účet potom, čo bol podaný návrh na súd. Čo sa týka týchto súm, tieto boli povinnému skutočne zaslané na účet až po podaní návrhu na súd, no nebolo preukázané, že by išlo o prostriedky povinného, resp., že by zaslanie týchto prostriedkov malo súvis s tým, že bol podaný návrh na zvýšenie výživného. Okrem toho v čase, kedy bola otcovi pripísaná suma 1.500,- eur dňa 19.09.2022, nebol otcovi ešte ani len zo strany súdu doručený návrh navrhovateľky s prílohami (tento bol doručený až dňa 20.09.2022). Poskytnutie týchto finančných prostriedkov povinný na pojednávaní konanom dňa 30.11.2022 odôvodnil tým, že ide o peniaze od jeho matky, keďže nemal príjem a potreboval existovať. Navrhovateľka v tejto súvislosti nenavrholo vykonanie ďalšieho dokazovania, napr. výsluchom M. W.. Z toho bolo možné usudzovať, že navrhovateľka sa s vysvetlením povinného stotožnila. Odvolací súd má za to, že skutočnosť, že povinný nemal príjem od uvedenej spoločnosti od mesiaca september a od 05.10.2022 je evidovaný na ÚPSVaR v Prievidzi potvrdzovala, že povinný nemal príjem zo zahraničia v danom období, ako namietala navrhovateľka, a teda, že povinný už ďalej nevykonával prácu v zahraničí, a teda, že nešlo o prostriedky,

ktoré by boli ekvivalentom poskytnutej odmeny otcovi za prácu v zahraničí vyplatené na účet jeho matky, ktoré by následne povinnému takto refundovala.

23. Námiетка navrhovateľky, že súd prvej inštancie nezohľadnil finančné prostriedky povinného ako majetok otca na sporiacom účte pre účely jeho vyživovacej povinnosti, rovnako tak pozemky, ktorých je vlastníkom, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie zohľadnil nasporené prostriedky povinného na sporiacom účte vo výške 81.250,44 eur, pričom zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nebolo preukázané, že tieto sú určené na vyporiadanie BSM, keď o povinnosti vyplatiť sumu z titulu vyporiadania BSM doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Súd zároveň vykonal dokazovanie aj oboznámením lustrácie v katastri nehnuteľností, z ktorej nevyplýva, že by povinný bol vlastníkom takých nehnuteľností, ktoré uvádzala navrhovateľka v podanom odvolaní. Pokiaľ ide o námietky vo vzťahu k posúdeniu príjmu matky, súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že príjem matky sa v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím o výživnom zvýšil, keď v období mesiacov marec až jún 2022 a august 2022 mala príjem celkom 8.210,- eur, čo za 5 mesiacov predstavuje sumu 1.642,- eur. Súd neuviedol, že ide o sumu čistého príjmu matky. Naopak, súd zohľadnil, že matka (okrem iného) platí odvody do sociálnej poisťovne, a preto ani táto námietka navrhovateľky neobstojí.

24. Výška vyživovacej povinnosti je vzhľadom na majetkové pomery otca, matky a výdavky oprávnenej z vyživovacej povinnosti podľa názoru odvolacieho súdu primeraná vo výške 380,- eur mesačne, pričom je v možnostiach a schopnostiach povinného takúto sumu platiť.

25. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).